

Günahın şahitleri günahı ne zaman unuturlar?

Selim Bey: “Makbul bir tövbede olması gereken özellikler nelerdir?”

GÜNAHI GÜNAH BİLMEK

Allah'ın lütfuyla makbul bir tövbe, günahın şahitlerine günahı unutturur. Makbul bir tövbede ciddiyet ve samimiyet vardır. Halis ve safi olarak, hulûs-u kalp ile, sırf günahların bağışlanmasını dileyerek, sırf Allah rızası için yapılan tevbeyi Kur'ân Tevbe-i Nasuh olarak zikreder ve makbul tövbe sayar.

Nasûh, “nush ve nasîhat” kökünden mübalâğa siygasıdır. Günahı günah bilmek, üzerinde ileri geri cerbeze yapmaktan sakınmak, sırf Allah korkusuyla gûnahtan ve haramdan pişmanlık duymak, bir daha günahlara dönmek üzere günahların şerrinden Allah'a sığınmak ve tevbe etmek demektir.

Günah olan şeyi başka bir gaye için bırakmak ve başka bir sebeple pişman olmak tevbe-i nasûh olmaz. Meselâ içkiyi sağlığa zararlı olduğu için veya doktor yasakladığı için terk etmek veya bundan dolayı içtiğine pişman olmak tevbe-i nasûh olmaz.

Günah olan bir şeyi menfaatli olsa dahi, Allah haram kıldı diye terk etmek ise tevbe-i nasûh sayılır.

Kur'ân'da şöyle buyrulur:

“Ey îmân edenler! Allah'a Tevbe-i Nasuh ile (tam bir ihlâs ile) tevbe edin. Umulur ki, Rabbiniz günahlarınızı bağışlar ve sizi altından ırmaklar akan Cennetlere koyar. O gün Allah'ın peygamberi ve beraberindeki mü'minleri utandırmayacağı gündür. O gün onların nuru önlerinden ve sağlarından koşarak Cennete yol gösterirken, onlar da: “Ey Rabbimiz! Nurumuzu tamamla ve bizi bağışla! Muhakkak Senin her şeye gücün yeter!” derler.”¹

TÖVBE, GÜNAH İŞLEME ARZUSUNU KIRMALI

Muâz bin Cebel (ra): “Yâ Resûlallah! Tevbe-i Nasûh nedir?” diye sordu.

Peygamber Efendimiz (asm):

“Kul, yapmış olduğu gnahtan öyle nedamet eder ve Allah’tan öyle özür diler ki, sağılan süt memeye dönmediği gibi, bir daha günaha dönmez!”²

Bediüzzaman bunun hikmetini şöyle aıklyor: Halis yapılan tövbe ve istiğfar, er işleme meylini kırar, günah arzusunu yok eder, errin zararlarını önler.³

Hazret-i Ali (ra) bir gün birisinin “Allahümme inn estağfiruke ve etb ileyke” (Allah’ım Senden bağılanmak isterim ve Sana tövbe ederim.) dediğini iitmiti.

Dedi ki: “Dil abukluđu ile söyleyip, kalpten tevbe etmemek yalancılar tvbesidir!”

Adam: “O halde tövbe nedir?” dedi.

Hazret-i Ali: “Tvbede altı şey toplanmalıdır:

- 1- Geçmiş günahlara pişmanlık,
- 2- Farzları yapmak,
- 3- Kötülükleri terk etmek,
- 4- Dmanlarla ve hasımlarla helllemek,
- 5- Bir daha günaha dönmemeye azm etmek.
- 6- Nefsi günahlarda byttğn gibi onu Allah’a itaatte eritmek ve ona günahların zevkini tattırdığın gibi, Allah’a itaatini zorluğunu ve acısını tattırmak.” dedi.

TÖVBE EDİNCE GÜNAHIN AHİDİ KALMAZ

Peygamber Efendimiz (asm) buyurmuştur ki: “Kul tövbe ettiğinde Allah onun günahlarını hafaza meleklerine unutturur. Aynı şekilde onun organlarına unutturur. İşlediği yerdeki izlerini de yok eder. Ta ki, Allah’ın huzuruna vardığında günah işlediğine dair aleyhinde şahitlik edecek bir şey bulunmasın!”⁴

Dipnotlar:

- 1- Tahrm Sresi: 8.
- 2- Elmal, H. Dini Kur’n Dili, 7/5127.
- 3- Sözler, s. 432.
- 4- Cmi’s-Sađir, 1/168.